

skattefradraget. Det betyder, at indkomstnedgangen bliver skrappere, hvilket oversat til dansk vil sige, at dagpengeniveauet i Danmark bliver sænket relativt i forhold til de laveste lønninger.

Jeg forstår ærlig talt ikke, at SF begiver sig ud på en vej, som kun får én konsekvens i det lange løb, nemlig at dagpengeniveauet relativt sænkes.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det er nogle fantastiske argumenter, mine tidligere samarbejdspartnere i skattepolitikken kommer med i dag.

Det værste, jeg har hørt, er dog det sidste: Hvis vi forbedrer levevilkårene for en SiD'er, er det en grov uretfærdighed, fordi det så forringer den relative værdi af dagpengene, selv om de har den samme værdi. Så kan Enhedslisten altså aldrig gøre noget som helst for SiD'erne, aldrig støtte et lønkrav, aldrig støtte nogen som helst form for forbedringer for SiD'erne, for så bliver dagpengene som en procentdel af, hvad SiD'erne har i hverdagen, relativt forringet. Sådan en politisk logik kan man da have, men jeg synes, den er temmelig vild.

SF vil ikke afskære sig fra at hjælpe SiD'eren, kvinden i Kvindeligt Arbejderforbund, dem, der er i Husligt Arbejderforbund, eller andre på lav løn, fordi vi ikke kan hjælpe alle. Vi ville helst hjælpe alle lavindkomstgrupper, lad os være enige om det, og det er også vores foretrukne mål.

Enhedslisten stemte for vores forslag i december, og det siger vi tak for. Vi er sikre på, at de også er der næste gang, vi fremsætter et forslag, som gavner de grupper, og det gør vi selvfølgelig igen, men lad ikke det, at vi ikke kan finde et flertal for de gode forslag, forhindre os i også at lede andre steder.

Så har hr. Jacob Buksti en teknisk pointe om satsreguleringsprocenterne og om satsreguleringsystemet, hvor arbejdsmarkedsbidraget udgår af en vægtning, som man beregner tinge- ne på grundlag af. Jamen herre jemi, så kan vi da bare lave en justering! Når man skal lave en skattereform, laver man da 117 justeringer i alle ender og kanter, så lad os ikke drukne os selv i den slags teknikaliteter.

Vores sigte er entydigt en fordelingspolitik, som giver til de lavtlønnede betalt af de højere lønnede. Det synes jeg man skulle prøve at forholde sig til, i stedet for om man er enig i den pointe eller ej.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det her forslag er simpelt hen ét, der er lavet ved et skrivebord og udtænkt ud fra parlamentariske overvejelser, om man eventuelt kan skabe et flertal for et eller andet, når man nu ikke kunne komme igennem med det andet, og så leder man febrilsk efter noget, man kan komme igennem med.

Når man sænker dagpengeniveauet relativt – for tingene står ikke stille, verden forandrer sig jo – betyder det, at når der er gået 1 år, 2 år og 3 år, er der selvfølgelig sket en ny tilpasning mellem dagpengeniveau og mindsteløn. Alle og enhver ved, at det, der bestemmer gulvet for mindstelønnen, er dagpengeniveauet, den reelle dagpengedækning, den procentdel, man kan regne med at få, når man går fra arbejde til arbejdsløshed. Hvis man sænker procenten for dækning af tabt arbejdsfortjeneste, der i forvejen er alt for lav, får det en negativ virkning på mindstelønnen her i landet. Ingen kan være i tvivl om det.

Dermed er SF i virkeligheden med til at opfylde ønskedrømmen hos alle borgerlige økonomer, og Venstre og De Konservative vil rose SF lige om lidt, fordi de bidrager til at løse det problem, der hedder, at mindstelønnen skal ned for at få mere beskæftigelse, og det er den filosofi, man i øvrigt har brugt i USA i årevis til at skabe masser af job. Det er i virkeligheden det, SF's forslag vil være en hjælp til.

Jeg forstår ikke, at man bare ud fra nogle parlamentariske overvejelser om, hvad man kan skabe flertal for, overhovedet kan drømme om at fremsætte et sådant forslag.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Venstre går ind for skattelettelser til de lavestlønnede, og derfor kan vi selvfølgelig støtte visse intentioner i det beslutningsforslag, vi her står over for, men vi går imod, at disse finansieres gennem en forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget, og derfor er det klart, at Venstre siger nej til dette beslutningsforslag.

Hvis vi skal gennemføre skattelettelser for de lavtlønnede, må de finansieres, og de må finansieres gennem lavere offentlige udgifter og specielt lavere offentlige udgifter til overførselsindkomster. Det har Venstre også det politiske mod til at gennemføre.

Når det så drejer sig om selve beslutningsforslaget, er det interessant at bemærke, at SF kommer ind på, at der jo ikke er nogen incitaments-